

Sygnatura akt IV U 216/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Staszkiwicz

Protokolant: Agnieszka Zamojska

po rozpoznaniu w dniu 12.03.2014 r. w Jeleniej Górze

sprawy z odwołania **A. P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.**

na skutek odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 18.07.2013 r. znak (...)

w przedmiocie **zasiłku chorobowego**

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 18.07.2013 r. znak (...), w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni A. P. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego w wysokości 100 % podstawy wymiaru zasiłku za okres od dnia 27.05.2013 r. do dnia 25.06.2013 r.;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz wnioskodawczyni kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni A. P. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 18.07.2013 r. odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego w wysokości 100 % podstawy wymiaru zasiłku za okres od dnia 27.05.2013 r. do dnia 25.06.2013 r. Wnioskodawczyni wskazała, że zaskarżona decyzja jest błędna. Zgodnie z Zarządzeniem Wójta Nr (...) z dnia 20.05.2013 r. w sprawie czasu pracy w miesiącu maju, na podstawie art. 130 § 1 kodeksu pracy, dzień 25.05.2013 r. był dniem pracy za dzień 31.05.2013 r., w związku z czym jej udział w (...) nie był dobrowolny i zawierał się w zakresie jej obowiązków zleconych w tym dniu przez pracodawcę. Miała do wyboru albo pójść do pracy, albo wziąć płatny urlop. Z tych względów jej zdaniem zachodzą przesłanki z art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 120 zł. Wskazano, że w okresie wskazanym w decyzji wnioskodawczyni przebywała na zwolnieniu lekarskim w związku ze zdarzeniem z dnia 25.05.2013 r. Zdarzenie to nie zostało uznane za zrównane z wypadkiem przy pracy, gdyż nie spełniało wymogów definicji wypadku przy pracy. Strona pozwana uznała bowiem, że udział w imprezie integracyjnej zwanej (...) był dobrowolny i nie zawierał się w zakresie obowiązków pracowniczych wnioskodawczyni. Zdaniem strony pozwanej w zdarzeniu z dnia 25.05.2013 r. brak było związku z pracą.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Jest bezsporne, że w maju 2013 r. A. P. była pracownikiem Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w L..

Zarządzeniem Nr (...) z dnia 20.05.2013 r. w sprawie czasu pracy w miesiącu maju, Wójt Gminy L., na podstawie art. 130 § 1 kodeksu pracy, ustalił dzień 31.05.2013 r. (piątek) dniem wolnym od pracy za ekwiwalentnym odpracowaniem w dniu 25.05.2013 r. (sobota).

Dowód: kopia zarządzenia nr (...) k. 4;

W dniu 25.05.2013 r. w H. odbywały się Igrzyska (...) Związku (...). Gmina L. była organizatorem tych igrzysk i każdy pracownik miał jakieś obowiązki i zadania do wykonania. W tym dniu A. P. miała zajmować się wykonywaniem zdjęć.

Dowód: zeznania świadka E. F. k. 29v;

W dniu 25.05.2013 r. A. P. stawiała się do urzędu o godz. 07.00., o której rozpoczynała zwykle pracę i podpisała listę obecności. Pracownicy mieli zorganizowany wyjazd od godziny 08.00. Igrzyska rozpoczynały się o godzinie 08.30. A. P. wraz z innymi pracownikami została przewieziona do H. na plac, gdzie odbywały się te igrzyska. A. P. uczestniczyła w tych igrzyskach robiąc zdjęcia. Około godziny 13.30 udała się do budynku po byłej szkole. Wychodząc z tego budynku potknęła się i upadła.

Dowód: zeznania świadka E. F. k. 29v,

zeznania wnioskodawczynie A. P. k. 30;

Jest bezsporne, że w wyniku tego zdarzenia A. P. doznała skręcenia prawego stawu skokowo – goleniowego i była niezdolna do pracy w okresie od dnia 27.05.2013 r. do dnia 25.06.2013 r.

W sytuacji, gdyby A. P. nie chciała brać udziału w tych igrzyskach, wówczas musiałaby skorzystać z urlopu wypoczynkowego w dniu 25.05.2013 r.

Dowód: zeznania świadka E. F. k. 29v,

zeznania wnioskodawczynie A. P. k. 30.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczynie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U.09.167.1322), z tytułu wypadku przy pracy przysługuje świadczenie w postaci zasiłku chorobowego dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy została spowodowana wypadkiem przy pracy. Przy czym na mocy art. 9 ust. 1 tej ustawy, zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje w wysokości 100 % podstawy wymiaru.

Definicja wypadku przy pracy została zawarta w przepisach art. 3 powołanej powyżej ustawy. Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 tej ustawy, za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
- 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

W myśl ust. 2, na równi z wypadkiem przy pracy, w zakresie uprawnień do świadczeń określonych w ustawie, traktuje się wypadek, któremu pracownik uległ:

1)w czasie podróży służbowej w okolicznościach innych niż określone w ust. 1, chyba że wypadek spowodowany został postępowaniem pracownika, które nie pozostaje w związku z wykonywaniem powierzonych mu zadań;

2)podczas szkolenia w zakresie powszechnej samoobrony;

3)przy wykonywaniu zadań zleconych przez działające u pracodawcy organizacje związkowe.

W niniejszej sprawie bezspornym jest fakt, że A. P. wykonywała w maju 2013 r. pracę na podstawie umowy o pracę i z tego tytułu podlegała ubezpieczeniu wypadkowemu.

Natomiast kwestią sporną było ustalenie, czy zdarzenie, do jakiego doszło w dniu 25.05.2013 r. z udziałem wnioskodawczyni, mogło zostać zakwalifikowane jako wypadek przy pracy. Strona pozwana powołała się bowiem na treść art. 22 ust. 1 pkt 3 ustawy wypadkowej, zgodnie z którym zakład odmawia przyznania świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego w przypadku, gdy protokół powypadkowy lub karta wypadku zawierają stwierdzenia bezpodstawne.

Sąd nie podzielił stanowiska strony pozwanej, że zdarzenia z dnia 25.05.2013 r. nie można uznać za wypadek zrównany z wypadkiem przy pracy. W zaskarżonej decyzji strona pozwana podniosła, że zdarzenie to nie miało żadnego związku z wykonywaną pracą, zaś udział w imprezie integracyjnej zwanej (...) był dobrowolny i nie zawierał się w zakresie obowiązków pracowniczych wnioskodawczyni. W ocenie Sądu, takie stanowisko strony pozwanej uznać należy za nieuzasadnione. W pierwszej kolejności nie można podzielić stanowiska strony pozwanej, że udział w powyższej imprezie integracyjnej był w pełni dobrowolny. Zgodnie z Zarządzeniem Wójta Gminy L. Nr (...) z dnia 20.05.2013 r. w sprawie czasu pracy w miesiącu maju, dzień 25.05.2013 r. był dniem pracy za dzień 31.05.2013 r. Pracownik, który nie chciał brać udziału w powyższej imprezie musiał zatem skorzystać z urlopu wypoczynkowego w dniu 25.05.2013 r. Faktem jest, że wnioskodawczyni w dniu 25.05.2013 r. nie wykonywała swoich zwykłych czynności pracowniczych. Wykonywała jednak inne powierzone jej czynności, albowiem jak wynika z zeznań świadka E. F., Gmina L. była organizatorem tych igrzysk i każdy pracownik miał jakieś obowiązki i zadania do wykonania. Należy w tym miejscu zauważyć, że zgodnie z definicją wypadku przy pracy, za taki wypadek uważa się nawet takie zdarzenie, do jakiego doszło podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia.

Tym samym Sąd nie podzielił stanowiska strony pozwanej, że wnioskodawczyni nie przysługuje prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego.

Powyższe okoliczności skutkowały orzeczeniem jak w wyroku (art. (art. 477¹⁴ § 2 kpc). Sąd zmienił zaskarżoną decyzję przyznając wnioskodawczyni prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego w wysokości 100 % podstawy wymiaru zasiłku za okres od dnia 27.05.2013 r. do dnia 25.06.2013 r.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc oraz na podstawie przepisu § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu i zasądził na rzecz wnioskodawczyni od strony pozwanej kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.